

Άριστοτέλους, μεταφρασθείσαν εἰς κοινὴν γλῶσσαν ὑπὸ τοῦ Δαμωδοῦ, διδάσκοντος αὐτὴν εἰς Κεφαλληνίαν.

(116) — Παγκόσμιος Ἰατορία τῆς Οἰκουμένης, περιγράφουσα κάθεν ἔχαστον βασίλειον κατὰ τὴν παροῦσαν αὐτοῦ κατάστασιν, ἥγουντάς ἐπαρχίας αὐτοῦ, τὰς πολιτείας, τὰ ἥθη, τοὺς νόμους, τὰς πραγματείας, τὰς τέχνας, τὴν θρησκείαν, τὴν διάλεκτον, καὶ εἴτε ἄλλο περίεργον καὶ ἀξιόλογον, ὡς ἐντῷ Πίνακι φαίνεται, μετὰ καὶ τῆς γεωγραφικῆς χάρτας· νῦν πρῶτον συλλεχθεῖσα ἐκ τῶν ἀκριβεστέρων ἱστορικῶν Ἀγγλογαλλοῖταλῶν, καὶ εἰς φῶς ἀχθεῖσα εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλῆν διάλεκτον παρὰ Γεωργίου Κωνσαντίνου, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων εὐλαβῆς τε ἀφερωθεῖσα τῷ ἐκλαμπροτάτῳ, εὐγενεστάτῳ τε καὶ περιφανεστάτῳ ἄρχοντι κυρίῳ χυρίῳ Κωνσταντίνῳ ἢ τῷ Μπραγκούδάνῳ, συνδρομῇ καὶ ἀναλώμασι τοῦ χυρίου Πολυζώη Λαμπανιτζιώτη, ἐξ Ἰωαννίνων. Τόμος Α'. περιέχων τὸ βασίλειον τῆς Μεγάλης 'Ρουσσίας ἢ τοις Μοσχοβίας. 'Ἐνετήσι, φύνθ'. 1759. Παρὰ 'Αντωνίῳ τῷ Ζάττᾳ. εἰς 8''.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ο β' τόμος περιέχει τὴν περιγραφὴν τοῦ Βασιλείου τῆς Κίνας. Ἐκαστος τόμος εἶναι ἐντελής, καὶ δύναται τις νὰ τὸν ἀγοράσῃ χωρὶστὰ, ἐχὼν δὲν δύναται νὰ εὕρῃ καὶ τοὺς δύο.

(117) — Γραμματικὴ γεωγραφικὴ, ἡ μᾶλλον ἀνάλυσις καθαρὰ, ἐξηρισθωμένη καὶ σύντομος τοῦ δλοκλήρου σώματος τῆς νεωτέρας γεωγραφίας, ἥτις μὲν νέαν καὶ μερικωτέραν μέθοδον θεωρεῖ καὶ ἔξετάζει δλην τὴν ὑδρόγειον Σφαιραν, ἢ τοις τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς· χρησιμωτάτη καὶ πάνυ ὡρέλιμος διὰ ἔκεινους δποῦ καταγίνονται εἰς τὴν μελέτην τῆς γεωγραφίας· πρότερον μὲν εἰς τὴν Γαλλικὴν μεταφερθεῖσα, ἐξ ᾧ εἰς τὴν Ἰταλικὴν καὶ τελευταῖον εἰς τὴν ἀπλῆν τῶν 'Ελλήνων, εἰς ᾧ καὶ ηὔξενη τὰ μέγιστα παρὰ Γεωργίου Ἱερέως Φατζέα, τοῦ ἐκ Κυθήρων διαιρεθεῖσα μὲν

εἰς τόμους τρεῖς, ἀφιερωθεῖσα δὲ τῷ εὐσεβεστάτῳ γένει τῶν Γραικῶν, δπού ἀνήκει εἰς τὴν Μητρόπολιν τῶν Ἐνετῶν· νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα συνδρομῇ τοῦ χυρίου Παναγιώτη Μαζοχαπάκη, τοῦ Κρητός. Ἐνετίησιν, 1760, παρὰ Ἀντωνίῳ Τζάττῳ· εἰς 8^{ον}.

(118) — Γαδάρου, Λύκου καὶ Ἀλωποῦς Διῆγησις ὥραιοτάτη. Νεωστὶ μεταυπωθεῖσα, καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθεῖσα. Ἐνετίησιν, 1760. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἀντωνίου τοῦ Βόρτολι. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ πόνημάτιον τοῦτο, πλῆρες σερκασμοῦ καὶ εἰσωνιῶν κατά τινος σατυριζομένου ὑπὸ τοῦ ἀνωγύμου συγγραφέως, σύγκειται ἐξ 22 σελίδων. Ἡ στιχουργία εἶναι ἀπλουστάτη· ἀπὸ τὸῦ ὅφος δὲ καὶ ἀπὸ τὴν διάλεκτον εἰχάζω, δτε εἶναι ποίημα Κερκυραίου τινός. Άγνοῶ τὴν χρονολογίαν τῆς Α'. ἔκδόσεως.

(119) — Εἰσαγωγὴ Γραμματικῆς Θ. Α. Καβαλλιώτου Μοσχοπολίτου Παππᾶ. Ἐν Μοσχοπόλει, 1760.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Καὶ τούτου τοῦ Ειρήνεου ἡ ἐπιγραφὴ μοὲδόθη ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Κ. Κουμανούδη.

(120) — Περὶ τῆς φλεβοτομίας ὡς οὐκ ἀεὶ ἀναγκαῖας ἐν τοῖς ὅξεσιν ἄμα καὶ κακοήθεσι πυρετοῖς· ψηφίσματι τοῦ ἐπιφανεστάτου τῶν ἐν τῇ Βασιλ. Φριδερίκῃ ἰατρῶν συνδρίου εἰς τὸ νομίμως τοῦ ἐπὶ τὸν ἰατρικὸν βαθμὸν ἀναβίβασμοῦ τῶν τε τοῖς ἰατροῖς τιμῶν καὶ ἐλευθεριῶν, ἄμα δὲ καὶ προνομίων, ἔθει ἀρχαίω, ἐπιτυχεῖν, ἔτει φψξ'. γαμπλιῶνος ἐ. ἴσταμένου, δημοσίᾳ διαλεχθῆσεται Δημήτριος Νικολάου Καρακάσσης Σιατιστεὺς Μακεδών. Ἀθήνησι Σαλεζαῖς, Halae ad Salicam. Τύποις Σχνεϊδέρου. εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ πόνημα τοῦτο εἶναι γεγραμμένον καὶ Λατινιστὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως.

(121) — Σύγγραμμα τοῦ σοφωτάτου καὶ ἔξοχωτάτου Ἰατροφιλοσόφου Κυρίου Κυρίου Θωμᾶ Μαγδακάση, Κα-

στοριανοῦ, περὶ τῶν Ἀοράτων διὰ τῶν Ὁρατῶν ἐννοουμένων πραγμάτων· καὶ περὶ τῶν Ἀύλων διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν εἰς αἴσθησιν πιπερόντων καὶ γινωσκομένων πραγμάτων. Νεωστὶ τύποις ἔχδοθέν. Ἐν Λειψίᾳ. Παρὰ Ἰωάννη Γόττλοπ Ἐμμανουὴλ Βρεττχόπῳ, 1760. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐλαβεν ἀνὴ χειράς ἑτερον σύγγραμμα τοῦ αὐτοῦ Μανδαχάσην εἰς στίχους ἀπλοῦς, ἀλλὰ ἀγνοῶ τὴν ἐπιγραφήν του, ἐπειδὴ λείπει τὸ πρῶτον τυπογραφικὸν φύλλον. Ἀπὸ τὰς διεφόρους δὲ ὑποθέσεις τοῦ πονήματος τούτου, ἐρανισμένας ἀπὸ τὰς ἄγιας Γραφάς, εἰκάζω ὅτι ἐπιγράφεται *Biblioτεκνών* γαλλικῶν, τυπωθὲν ἐν Λειψίᾳ τὸ 1760 ή 1761 ἔτος, ὡς λέγει ὁ Γερμανὸς *Ueber* περὶ τοῦ Ειρηνίου, τούτου ἐν τῷ συγγράμματί του *Leukothaea*, Τόμ. B', σ. 167. Εδώρησα τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἰς τὴν Δημ. Βιβλιοθ. Ἀθηνῶν.

(122) — Ἡθικὴ φιλοσοφία, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ἴδιωματος παρὰ Ἰωάννου τοῦ Μοισιόδακος. Τόμος Α'. Ἐνετίησι, 1761. Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. δ' Β'. Τόμος ἐτυπώθη παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1762. Οὐ δὲ ἵταλὸς συγγραφεὺς τοῦ φιλοσοφικοῦ πονήματος τούτου εἶναι ὁ περίφημος Μουρατόρης, ἐπιστάτης τῆς ἐν Μοδένῃ Δουκικῆς Βιβλιοθήκης.

(123) — Ἐπιτομὴ Γραμματικῆς, συντεθεῖσα εἰς χρῆσιν τῶν φιλομαθῶν παρὰ τοῦ Ἑλλογιμωτάτου καὶ ἀρίστου ἀνδρὸς Κυρίου Γεωργίου Σουγδουρῆ, καὶ νῦν δεύτερον τύποις ἐκδοθεῖσα· ἢ τινι προσετέθη Συνταγμάτιον περὶ Στιγμῆς, καὶ ἀλλα περὶ Μέτρων Ποιητικῶν. Τὰ πάντα μεθ' ὅσης οἵσν τε τῆς ἐπιμελείας διερθωθέντα. Ἐνετίησι, 1763. Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἀγνωτὸν τὴν χρονολογίαν τῆς Α'. ἐκδόσεωις. Μετετυπώθη δὲ τὸ 1781 καὶ 1795 ἔτος παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ.

(124) — Σπλάγχνον Γραμματικῆς· ἢ περὶ Μορίων. συγγραφέν μετὰ πόνου πολλοῦ, καὶ ἀρίστῃ τάξει συντεθέν παρὰ τοῦ λογιωτάτου χυρίου χυρίου Ἀνανίου Ἀντικαρίου, καὶ διδασκάλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐλ.

ληνικῆς Ἀκαδημίας, νῦν πρῶτον τύπῳ ἐκδοθὲν, ἀναλόγως τοῦ παναγίου, καὶ ζωοδόχου τάφου, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ μακαριωτάτου, ἀγιωτάτου καὶ σοφωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων χυρίου χυρίου Παρθενίου, τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν. ἐν ᾧτει σωτηρίᾳ αὐτῷ. Ἐνετίησι. Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ο Βαρδαλάχος ἐν τῇ Γραμματικῇ του ἀναφέρει τὰ ἔποια. «Ο Δεβαρῆς πρῶτος συνέγραψε περὶ Μορίων, μετὰ τοῦτον Ἀνανίας δὲ ἀντιπάριος.» Ήφειλε δὲ νὰ προσθέσῃ, δτι δεβαρῆς ἔγραψε λατινιστι.

(125) — Διδασκαλία, ὡγουν Ἐρμηνεία τῆς πολεμικῆς τάξεως καὶ τέχνης, ἡ ὅποια δείχνει τοὺς κανόνας καὶ τὴν μέθοδον τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης, κατὰ τὴν ὅποιαν τὴν σήμερον τὰ στρατεύματα τῆς αὐτοκρατορικῆς μοναρχίας τῆς Ῥουσίας γυμνάζονται εἰς τὴν ἀσκησιν. Καὶ μικρὰ Ἐρμηνεία τοῦ πῶς νὰ πορεύωνται μερικοὶ ἀξιωματικοὶ, διαλαμβάνουσά τε διὰ δλα τὰ ἀναγκαῖα δποῦ μεταχειρίζονται εἰς ἓνα στράτευμα, κατὰ τὸν νῦν τρόπον τῶν μοναρχῶν τῆς Εὐρώπης. Συντεθεῖσα παρὰ τοῦ χυρίου Γεωργίου Παπαζώλη Μακεδόνος, ὁφθικιάλου τῆς Ἀρτελερίας, εύρισκομένου εἰς τὴν στρατιωτικὴν διούλευσιν τῆς Αὔγούστης Αὐτοκρατορίσσης τῆς μεγάλης Ῥουσίας, εἰς πεζὴν Ῥωμαϊκὴν φράσιν, χάριν τῶν δμογενῶν αὐτοῦ Ῥωμαίων, στρατευομένων ὑπὸ τὴν αὐτὴν μοναρχίαν. Ἐνετίησι, αψὲ. 1765. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου. εἰς 8^{ον}.

(126) — Θέατρον πολιτικὸν, μεταγλωττισθὲν ἐκ τῆς Λατινικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλῆν διάλεκτον παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ σοφωτάτου Αὐθέντου τῆς Οὐγγροβλαχίας Νικολάου τοῦ Μαυροχορδάτου· νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέν. Ἐν Λειψίᾳ, παρὰ Βερνάρδῳ Χριστοφόρῳ Βρετανόπῳ. 1766. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Έκδότης τοῦ σπουδαίου συγγράμματος τούτου είναι ὁ Ἱερεὺς Σεραφεὶμ Πισσίδιος. Μετεπωπόθη τὸ 1776 ἐν Λειψίᾳ παρὰ τῷ τυπογράφῳ Πάνῳ Θεοδόσιο.

(127) — "Ἄνθη νεοθαλῆ καὶ Νεόδενδρα ἐξ τοῦ Λειμῶνος τοῦ κατὰ Κέρκυραν κοινοῦ Φροντιστηρίου, εἴτε Πρωτόλεια παιδεῖας, ἀτινα παρά τινων πρωτοπείρων μαθητῶν τοῦ αὐτοῦ ἐπονήθησαν καὶ ἐξεφωνήθησαν ἐν ᾧτε 1762, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεσίου τῆς Θεομήτορος, οἵς προτέταχται καὶ ὁ Πανηγυρικὸς Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκου, δ συντεθεὶς καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐξεφωνηθεὶς παρὰ τοῦ ἐλλογιμωτάτου Ἱεροδιδασκάλου τοῦ αὐτοῦ Μουσείου Ἱερεμίου Καββαδίου. Ἐν Λειψίᾳ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βρεττοποφ., ᾧτε 1766. εἰς 8^η.

(128) — 'Η Λογικὴ, ἐκ παλαιῶν τε καὶ νεωτέρων συνεργανισθεῖσα, ὑπὸ Εὐγενίου Διακόνου, τοῦ Βουλγάρεως, ἣς προτέταχται ἀρχήγησις προεισοδιώδης περὶ ἀργῆς καὶ προδόου τῆς κατὰ τὴν φιλοσοφίαν ἐνστάσεως· καὶ προδιατρόπαι αἱ τέτταρες εἰσαγωγικαὶ εἰς ἀπασαν ἐν γένει τὴν φιλοσοφίαν προτελεστικαὶ· ἐκδοθεῖσα σπουδῇ τε καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ ἐλλογιμωτάτου καὶ ἐξοχωτάτου ἐν ἱατροφιλοσόφοις υρίου Θωμᾶ Μανδακάσου, τοῦ ἐκ Καστορίας. Ἐν Λειψίᾳ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βρεττοποφ. ᾧτε αψίδι. εἰς 8ον.

(129) — Στοιχεῖα φυσικῆς, ἐκ νεωτέρων συνεργανισθέντας ὑπὸ Νικηφόρου Ἱερομονάχου, τοῦ Θεοτόκου. Ἐκδοθέντα σπουδῇ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ ἐλλογιμωτάτου καὶ ἐξοχωτάτου ἐν ἱατροφιλοσόφοις Θωμᾶ Μανδακάσου, τοῦ ἐκ Καστορίας. Διορθωθέντα δὲ ὑπὸ Ἀμβροσίου Ἱερομονάχου, τοῦ Παμπέρεως. Ἐν Λειψίᾳ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βρεττοποφ. ᾧτε αψίδι. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο είναι διηρημένον εἰς δύο τόμους· πλὴν ὁ β'. ἐτυπώθη τὸ ἐπόμενον ἔτος 1769.

(130) — Τῶν Μαθηματικῶν στοιχείων πραγματεῖαι αἱ ἀρχειδέσταται, ἐκ τῶν τοῦ Μαθηματικῶτάτου Ἰωάννου Ἀνδρέου Σεγνέρου καὶ συγγραμμάτων καὶ συνουσιῶν· φιλοπόνῳ μὲν σπουδῇ Εὐγενίου διακόνου, τοῦ Βουλγάρεως, φιλοτίμῳ δὲ δαπάνῃ τοῦ ἔξοχωτάτου ἐν ἰατροφιλοσόφοις χυρίου Θωμᾶ τοῦ Μανδακάσου. «Γεωμετρίας καὶ Ἀριθμητικῆς ἀστραβῆς ἡς ἀληθείας καρέα τις εἰπὼν, οὐκ ἀνάρτος τοῦ πρέποντος.» ΣΥΝΕΣ. πρὸς ΠΑΙΟΝΙΟΝ. Ἐν Δευτίᾳ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βρετανόπολης. ἔτει αψίζεται. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο μετετυπώθη ἐν τῇ βρετανίᾳ πόλει παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ τὸ 1778 ἔτος.

(131) — Βίος Χρονική, περιέχουσα τὴν ἱστορίαν τῆς Βυζαντίδος, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Ἐλληνικοῦ εἰς τὸ κοινὸν ἡμέτερον ἴδιωμα παρὰ Ἰωάννου Στάμου, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα καὶ ἐπιμελῶς διορθωθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν Ἱερεῦσι χυρίου χυρίου Ἀγαπίου Λοΐζερδού, ἵεροδιδασκάλου ἐν τῷ Φλαγγινειανῷ Ἐλληνομουσείῳ. Ἐνετίησι, αψίζεται. παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου. Τόμ. 6. εἰς 8^η.

(132) — Τοῦ σοφωτάτου χυρίου Θεοφίλου Κορυδαλέως, τοῦ διὰ τοῦ Θείου καὶ μοναχικοῦ σχῆματος Θεοδοσίου μετονομασθέντος, "Ἐκθεσις περὶ ἐπιειδολικῶν τύπων" ἐν ἥ προσετέθησαν καὶ Ἀριθονίου προγυμνάσματα, καὶ ἑτέρα ἐκθεσις περὶ "Ρητορικῆς τοῦ αὐτοῦ χυρίου Θεοφίλου" ἐκδοθεῖσα σπουδῇ καὶ ἐπιμελεῖς Ἀμβροσίου Ἱερομονάχου, τοῦ Παμπέρεως. Ἐν Ἀλλα τῆς Σαξωνίας, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βάερ. αψίζεται. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ὡς εἴδομεν ἐν τῷ ἀριθ. 49, ἐτυπώθη κατὰ πρῶτον ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ 1627, καὶ ἐκ δευτέρου ἐν Μοσχοπόλει τὸ 1744 ἔτος. Ἡ παροῦσα λοιπὸν είναι Γ' ἐκδοσία.

(133) — Περὶ τῶν Διχογοιῶν τῶν ἐν ταῖς Ἐγκλη-

σίαις; τῆς Πολωνίας Δοκίμιον ‘Ιστορικὸν καὶ Κριτικὸν, ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν κοινοτέραν τῶν καθ’ ἡμᾶς ‘Ελλήνων διάλεκτον μεταφρασθὲν, μετὰ καὶ σημειωμάτων τινῶν ‘Ιστορικῶν καὶ Κριτικῶν, οἵς ἐν τέλει προσετέθη καὶ Σχεδίασμα περὶ τῆς Ἀνεξιθρητικείας. 1768. εἰς 8^{ην}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μεταφραστὴς τοὸ περὶ τῶν Διχονοιῶν δοκίμου καὶ συγγραφεὺς τοῦ σχεδιάσματος εἶναι ὁ Εὐγένιος Βούλγαρις, ὅστις τὸ ἐτύπωσεν αὐτῶνύμως διὰ τὸν φέρον τῆς Μνετικῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποῖς ἡτον ὑπήκοος. Ἐνεκα δὲ τούτου δὲν ἐσημείωσεν οὔτε τὸν τόπον ὅπου ἐτυπώθη, ήγουν τὴν Δειψίζυ, ἐν ᾧ τότε δὲ Εὐγένιος διέτριβε. Συγγραφεὺς δὲ τοῦ περὶ Διχονοιῶν πονήματος, τυπωθέντος κατὰ πρῶτον τὸ 1768 ἔτος ἐν Βασιλείᾳ, εἶναι ὁ Βολταΐος, χρυπτόμενος ὑπὸ τοῦ ψευδωνύμου Ἰωσήφ Βουρδιλλού Νομοδιδασκάλου.

(134) — Θεοδώρου Γραμματικῆς Εἰσαγωγὴ τῶν εἰς τέσσαρα εἰς τὸ τέταρτον ὑπόμνημα, ἐκ πολλῶν ἔρανισθὲν ὑπὸ Νεοφύτου Ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου, καὶ νῦν πρῶτον τύποις παρ’ αὐτοῦ ἐκδοθὲν, ἐπὶ τῆς Θεοστηρίκτου αὐθεντίας τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ θεοσεβεστάτου ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας χυρίου, χυρίου Ἰωάννου Γρηγορίου Ἀλεξάνδρου Γκέκα Βοεβόδα. Ἐν τῇ νεουργηθείσῃ τυπογραφίᾳ ἐν Βουζουρεστίῳ. φύλ.^η. εἰς φύλ.^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Περὶ τοῦ σπουδαίου συγγράμματος τούτου ἴδοι τίνι τρόπῳ ἐνφράζεται ὁ σοφὸς Γάλλος Βιλλοίσων (Villoison) ἐν μιᾷ τῶν ἐπιστολῶν του πρὸς τὸν σοφὸν φίλον του Ἀρλέσιον (Harles), σχολιαστὴ τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Φαντρικίου. Je crois vous avoir indiqué un livre fort célèbre chez les Grecs, plein de connaissances, de recherches et de πάρεργα, ou digressions déplacées, composé par un moine du mont Athos d’origine Juive, nommé *Neophyte*, diacre de la Moree. Le feu Prince de Moldavie, Constantin Mourousi, m’ avait fait présent à Courouchesmè, près de Constantinople, de ce gros commentaire *in-folio*, qui a 1298 colonnes, sans compter la Table, qui est fort ample, la dédicace au Prince Gika, la préface, et la lettre de *Neophyte* à Eugène, diacre

de Corfou. Neophyte y prend le titre de ὁ ἐξ Ἐβραίων, parce qu'il en descendait. Il mourut à Bucharest en Valachie, où il professait la langue grecque. Ses compatriotes le regardent comme le plus savant grammairien de leur nation. Il met à contribution l'optique, l'astronomie, la logique etc. pour expliquer le quatrième livre de la grammaire de Théodore Gaza. Ο δὲ Εὐγένιος Βούλγαρις συνέταξε χριτικὰς ἐπιειτάσεις ἐπὶ τοῦ ὑπομνήματος τούτου τοῦ Νεοφύτου, άς ἔξεδωκε τὸ 1806 ἔτος, ὡς θέλομεν ίδει ἐν τῷ οίκειῷ τόπῳ.

(135) — 'Ερμηνεία τῆς Κραταιιστάτης καὶ Σεβαστῆς Λίχατερίνης Β'. Αὐτοκρατορίσσης πασῶν τῶν 'Ρωσσιῶν, πρὸς τὸ σῶμα τῶν ἐπιστατῶν, διωρισμένον διὰ τὴν ἔκθεσιν, καὶ εἰκπλήρωσιν τοῦ συστήματος ἐνὸς νέου Κώδηκος Νόμων, ἀμα καὶ Διάταξις ἀκριβής ἀποβλέπουσα τὸ αὐτὸ σῶμα τῶν ἐπιστατῶν, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ἴδιώματος. 'Ενετίησιν, 1770. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, εἰς 8^{ον}.

(136) — 'Ιστορία τοῦ παρόντος πολέμου μεταξὺ 'Ρωσίας καὶ τῆς 'Οθωμανικῆς Πόρτας. Μεταφρασθεῖσα μὲν εἰς κοινὴν γλῶσσαν παρὰ Σπυρίδωνος Ἱεροδιακόνου τοῦ Παππαδοπούλου, παρ' αὐτοῦ δὲ διορθωθεῖσα. φψό. 'Ενετίησιν 1770. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου. Τόμ. 5. εἰς 8^{ον}.

(137) — Πρακτικά, ὅτοι Περιγραφὴ τῶν πράξεων καὶ συνθηκῶν τῆς Διαιτῆς, ὅτοι Συνελεύσεως, δπου ἔγινεν εἰς Βαρσοβίαν τῆς Λεχίας, ὅτοι Πολωνίας κατὰ τὸ 1768 ἔτος τὸ σωτήριον. φψό. 'Ενετίησι, 1770. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου, εἰς 8^{ον}.

(138) — 'Ιδη τῷ ἐκλαμπροτάτῳ Κόμητι Ἀλεξίῳ Γρηγοριάδῃ τῷ Ὁρλώδῃ, τῷ κορυφαίῳ στρατηγῷ, τοῦ τῆς μεταμορφώσεως τῶν Σωματοφυλάκων Τάγματος ὑποχιλιάρχῳ, τῷ ἀμφοτέραις τῆς 'Ρωσίας καὶ τοῦ ἀγίου Γεωργίου τῆς πρώτης τάξεως Ταξινίας τετιμημένῳ, ποιηθεῖσα καὶ πρόσενεχθεῖσα παρὰ τοῦ Μεταφραστοῦ τοῦ τῶν ἔξωθεν ὑπο-

64 ΒΙΒΛΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

θέσεων βασιλικοῦ Συνεδρίου Ἀντωνίου Μιτυληναίου, τοῦ Παλλαδοχλέους. Ἐν Πετρουπόλει, 1771. εἰς 4^{ον}.

(139) — Στίχοι εἰς τὴν στολὴν τὴν ‘Ελληνικὴν, ἵνα οὐκ ἀπηνῆναιτο ἀμφιέσσθαι· ἡ μεγίστη Αὐτοχράτωρ, ποιηθέντες παρὰ Ἀντωνίου Μιτυληναίου, τοῦ Παλλαδοχλέους. Ἐν Πετρουπόλει, 1771. εἰς 4^{ον}.

(140) — Σεδὴ τῷ ἐκλαμπροτάτῳ Κόμητι Γρηγορίῳ Γρηγοριάδῃ τῷ Ὁρλώῳ, τῷ ἐπὶ τε τῶν πυρεχθόλων δπλων καὶ ὄχυρώσεων τῶν ἀκροπόλεων, τῷ περὶ τὴν μεγίστην Αὐτοχράτορα πρώτῳ τοῦ τῶν κατ’ ἔξοχὴν ἴππεων σωματοφυλάκων στίφους Κατακοιμιστῇ, ‘Υποχιλιάρχῳ τοῦ τῶν σωματοφυλάκων ἴππικοῦ. Τάγματος, Προέδρῳ τοῦ τῶν ξένων φροντίζοντος συνεδρίου, τῷ ἀμφοτέραις τῆς ‘Ρωσσίας τῆς τε ἀγίας Ἀννης τετιμημένῳ ἵταινίᾳς, συντεθεῖσα ὑποχλινέστατά τε προσενεχθεῖσα παρὰ Ἀντωνίου Μιτυληναίου, τοῦ Παλλαδοχλέους. Ἐν Πετρουπόλει, 1771. εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ολαι αἱ ώδαι αὗται εἶναι γεγραμμέναι ἱμνικῷ, Σαπφικῷ καὶ ἡρωϊκῷ μέτρῳ.

(141) — Εἰσήγησις τῆς Αὐτοχρατορικῆς Μεγαλειότητος Λίκατερίνας Β'. πρὸς τὴν ἐπιταχθεῖσαν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ προβλήματος ἐνὸς Νομικοῦ Κώδικος. Μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν κοινὴν τῶν νῦν ‘Ελλήνων διάλεκτον ὑπὸ τοῦ Ἰεροδιακόνου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ἀγνωστον ἐν ‘Ελλάδι, ἐτυπώθη ἐν Πετρουπόλει τὸ 1771 ἔτος μὲ τὴν ‘Ρωσσικὴν μετάφρασιν. Δι’ αὐτοῦ ὁ Εὐγένιος ἀπήλαυσε τὴν εῦνοιαν τῆς Αὐτοχρατορίσσης Λίκατερίνης.

(142) — Παράστασις τῶν τοῦ ἐν Νίζη Ἀδελφάτου Γραικῶν πρὸς τὴν Αὐτοχρατόρισσαν καὶ πρὸς τὸν μέγαν Δοῦκα καὶ τὴν μεγάλην Δούκισσαν. Ἐν Πετρουπόλει, 1771. εἰς 4^{ον}.

(143) — Τὸ ἴρὸν τῆς Δόξης· Ποίημα ἴστορικὸν, ἀφιερω-

θὲν πρὸς τὴν Ἱερὰν Αὐτοκρατορικὴν Μεγαλειότητα Αἰκατερίνης τῆς τροπαιούχου, ὀνόματι δευτέρας, Ἰμπερατορίσσης πασῶν Ῥωσσιῶν. Πετρουπόλει, 1772. εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφεῖστοῦ ποιήματος τούτου ἀναφαίνεται δολοβόλος Φραγκίσκος δελλὰ Τιέρτζε, κατὰ τὴν ὑπογραφὴν εἰς τὸ τέλος τῆς ἀφιερωτικῆς του ἐπιστολῆς. Ὡπὸ τῆς ψευδωνυμίας ταύτης ἔκάλυψε τὸ ὄνομά του δο Εὐγένιος Βούλγαρις. Μετὰ τὸ περὶ οὗ δο λόγος ποίημα ἀναγινώσκονται καὶ τὰ δύο ἐφεξῆς ποιημάτια, ἐπίσης τυπωθέντα πρὸς τιμὴν τῆς Αὐτοκρατορίσσης Αἰκατερίνης τῆς Β'. καὶ ἐπιγραφόμενα· Οὐολταΐρου τὸ Διεγερτικὸν τῶν Βασιλέων. == Ιωάννου Πλοχώφ, Βουλευτοῦ ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ τοῦ Χολστείν, περὶ τοῦ παρόντος πολέμου ποιημάτιον. Τὰ πράτια ποιημάτια ταῦτα εἶναι γεγραμμένα εἰς στίχους τῆς χοινῆς ἡμῶν γλώσσης. Ἐδώρησα καὶ τὸ σπάνιον βιβλίον τοῦτο εἰς τὴν Δημοσ. Βιβλιοθήκην τῶν Ἀθηνῶν.

(144) — Τραγῳδία, ὀνομαζόμενη Ἐρωφίλη. Ποίημα τοῦ λογιωτάτου καὶ εὐγενεστάτου Κυρίου Γεωργίου Χορτάτζη, τοῦ Κρητικοῦ, νεωστὶ μὲν τυπωθεῖσα, διορθωθεῖσα δὲ εἰς τὴν φυσικὴν της γλῶσσαν, τὴν Κρητικὴν, μὲ κόπον καὶ πολλὴν ἐπιμέλειαν. Ἐνετήσι, 1772. παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ή ἐν τῇ ἐπιγραφῇ φράσις γεωστὶ μὲν τυπωθεῖσα εἶναι ψευδεστάτη. Ἰδε τὸν Λριθμὸν 64.

(145) — Σύντομος Ἐρμηνεία περὶ τῆς ἐνεργείας καὶ ὠφελείας μερικῶν ἐκλεκτῶν καὶ δοκιμασμένων ἰατρικῶν, δικοῦ πιστῶς καὶ εὔστόχως συσκευάζονται, καὶ ἐτοίμως διαπωλοῦνται εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῆς ἐν τῇ Σαξονίᾳ Μαγδεμπουργικῆς Ἀλλης παρὰ τοῦ ἔξοχωτάτου ἐν Ιατροῖς καὶ ἐπιφανεστάτου Κυρίου Δαβίδ Σαμουήλ Μαδάι, ἀρχιατροῦ καὶ αὐλικοῦ Συμβουλάτορος τοῦ Ὑψηλοτάτου Πρίγκιπος τῆς ἐνορίας Κόθεν καλουμένης, καὶ ἐν τῷ εἰρημένῳ Ὀρφανοτροφείῳ ἰατροῦ ἔξαιρέτου· μὲ τὰ δποῖα ἰατρικά, κατὰ τὴν πολλὴν πρᾶξιν καὶ δοκιμὴν, οὐ μόνον αἱ ἐλα-

φραῖς, ἀλλὰ καὶ αἱ βαρύτεραις ἀσθένειαις, σὺν Θεῷ εὔτυχῶς θεραπεύονται· μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τὸ Λατινικὸν εἰς τὴν ἀπλῆν τῶν σημερινῶν Γραικῶν διάλεκτον παρὰ τοῦ ἐλαχίστου ἐν οπούδατοις Ἰωάννου Ἀδάμη. Ἐν τῷ Ὁρφανοτροφείῳ τῇς "Ἀλητᾶς, ἔτει σωτηρίω 1772. εἰς 8^{ην}.

(146) — Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μανουήλου τοῦ Μοσχούλου περὶ Σχεδῶν. Ἡτοι Γραμματικὴ ἐν σχήματι τεχνολογικῷ περὶ Ἐτυμολογίας, εἴτ' οὖν Τεχνολογίας, διαλαμβάνουσα καὶ εἰς θάθος περὶ Ὁρθογραφίας εὐμεθόδως διδάσκουσα, ἐν τῇ ἀναπτύσσονται καὶ αἱ πλείους τῶν ἀντῃδούσιν διαληφθεισῶν λέξεων σημασίαι, καὶ τινες αὐτῶν παραγωγαί. Τύποις ποτὲ ἐκδοθεῖσα παρὰ 'Ροθέρτου Στεφάνου· νῦν δὲ τὸ δεύτερον μετατυπωθεῖσα προτροπῇ καὶ δαπάνῃ τοῦ "Ἄρχοντος Κωνστ. Ἀλεξάνδρου Φιλιππίδου, τοῦ Γαΐου. Ἐν Βιέννη, παρὰ Ἰωσήφ τῷ Κουρτζέεκ· ἐν ἔτει αψογ'. εἰς 8^{ην}.

· ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἅ. Α'. ἐκδοσίς τῆς Γραμματικῆς τχύττης ἐτύπῳ ἐν Παρισίοις τὸ 1545 ἑτος εἰς 4^{ην}. Ἐκδότης δὲ τῆς παρούσης Β'. ἐκδόσεως είναι, ὡς ὑπογράφεται ἐν τῷ Προοιμίῳ, Μ. Π. Γ. τοῦ Σιατιστέως, ἦγουν Μιχαήλ Π^ρ Γεωργίου δ Σιατιστέως, δ μετὰ ταῦτα συντάξας μίαν πρόχειρον διδασκαλίαν περὶ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης, ὡς θέλομεν ίδει ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ.

(147) — Ἐπιστολάριον ἢ Ἐπιστολικὸς χαρακτήρ, δι' οὗ διδάσκονται οἱ φιλομαθεῖς, πῶς νὰ γράφουν μὲ καλὴν τάξιν Ἐπιστολὰς πρὸς διποιονδήποτε πρόσωπον, μὲ τοὺς τίτλους ἐκάστῳ κατὰ τὸν κοινὸν τρόπον, ὡς τὴν σήμερον συνηθίζεται. Ἐτι δὲ καὶ σύντομος Διδασκαλία περὶ Μιμήσεως, σὺν διαφόροις παραδείγμασι. Καὶ τινες κανόνες εἰς Ἐπιστολὰς περὶ πραγματείας. Μετὰ προσθήκης Ἰστορικῆς πληροφορίας περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Θρόνων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας διοῦ καὶ Χρονολογίας, Μηνολογίου, καὶ χρησίμων κανονίων περὶ τῶν Πασχαλίων,

καὶ ἄλλων ἀναγκαίων, ὡς ἐν τῷ Πίνακι φαίνονται. Οἵς
ἐν τέλει προσετέθησαν καὶ δύο Ἐπιστολαῖ· ἡ μὲν Φριδερί-
κου Βασιλέως Πρωσσίας πρὸς τὴν Κραταιοτάτην Αἰκατε-
ρίναν Β'. ἡ δὲ τοῦ Κόμητος Σόλμς πρὸς τὸν Κόμητα Πά-
νιν. Νεωστὶ μετετυπώθεις, καὶ ἐξ πολλῶν σφαλμάτων
διορθωθείς. αψιογ'. Ἐνετίησιν, 1773. Παρὰ Νικολάῳ Γλυ-
κεῖ. εἰς 8ον

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Άγνοῶ τὴν χρονολογίαν τῆς Α'. ἔκδόσεως. Με-
τετυπώθη δὲ παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ εἰς δύο τόμους, τῶν δ-
ποίων ὁ Α'. ἔξεδόθη τὸ 1781, καὶ ὁ Β'. τὸ 1785 ἔτος. Τὸ βι-
βλίον τοῦτο μετετυπώθη μὲ τὸν τίτλον Νέον Ἐπιστολάριον
τὸ 1796 ή 1803 παρὰ Ηάνω Θεοδοσίου· τὸ δὲ 1797 παρὰ Νι-
κολάῳ Γλυκεῖ, διορθιοῦντος τοῦ Σπυρίδωνος Βλαντῆ.

(148) — Νέον ἄνθος χαρίτων, βιβλίον ὡφελιμώτατον
εἰς κάθε ἄνθρωπον, καὶ μάλιστα εἰς δποίον ἐπιποθεῖ νὰ
μάζῃ τὰς δύο τόσον κοινὰς γλῶσσας Ἰταλικὴν καὶ ἀπλῆν
‘Ρωμαϊκήν. αψιοδ’. Ἐνετίησιν, 1774 παρὰ Πάνω Θεοδο-
σίῳ, εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐτυπώθη κατὰ πρῶτον εἰς
τὴν κοινὴν γλῶσσαν τὸ 1546. Ἰδε τὸν ἀριθ. 41 τοῦ παρόντος
καταλόγου Μεταφρασθὲν δὲ καὶ Ἰταλιστὶ μετετυπώθη πολλά-
κις παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ Θεοδοσίῳ καὶ παρὰ Νικολάῳ
Γλυκεῖ.

(149) — Γραμματικὴ Ἰταλικὴ, ἥτοι Μέθοδος σύντο-
μος καὶ εύκολωτάτη τοῦ ὅρθως μανθάνειν τὴν Ἰταλικὴν
γλῶσσαν. Μὲ τὴν ἀκριβῆ ἐξήγησιν τῶν ἐννέα μερῶν τοῦ
λόγου. Πόνημα χρησιμώτατον εἰς ἐχεῖνον δποῦ ὅρεγεται νὰ
γυμνασθῇ εἰς τὴν ρηθεῖσαν διάλεκτον· νεωστὶ τύποις ἐκδο-
θὲν εἰς κοινὴν ὡφέλειαν τοῦ ‘Ρωμαϊκοῦ γένους. Ἐν Βενε-
τίᾳ, αψιοδ’. 1774. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Νικολάου Γλυ-
κέως, εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ Γραμματικὴ αὕτη μετετυπώθη παρὰ τῷ ίδιῳ
τυπογράφῳ τὸ 1778 ἔτος.

(150) Ζυγόμετρον, ἵτος τὰ Ζύγια καὶ Μέτρα διαφόρων ἐμπορίων, χρήσιμον εἰς τοὺς πραγματεύοντας· διηρημένον εἰς δύο μέρη. Εἰς Βενετίαν, 1775. αψοέ. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ· εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ βιβλιάριον τοῦτο ἐτυπώθη κατὰ πρῶτον τὸ 1775· μετεπόθη δὲ καὶ τὸ 1803 ἔτος παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ. Ἰδεῖ Ἀριθ. 110.

(151) — ἵδη τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ Κόμητι Γρηγορίῳ Ἀλεξανδρίδῃ, τῷ Ποτεμκίνῳ, ἣν ἦσε μὲν Βασιλεὺς Πετρὸς, ἔκ δὲ τῆς Ῥωσικῆς γλώσσης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεθύρμοσεν Εὐγένιος Ἀρχιεπίσκοπος Σλαβινίου καὶ Χερσῶνος. Ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς ἐν Μόσχᾳ Αὐτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας, ἔτει αψοέ.

(152) — Carmen Heroico-Elegiacum ad sacratissimam et augustissimam totius Russiae Imperatricem Catharinam secundam. Ἐπος ἡρωελεγεῖον πρὸς τὴν ἀείμνηστον καὶ ἀνττητον πάσης Ῥωσίας Αὐτοκράτορα Αἰκατερίναν τὴν Δευτέραν. Lugduni Batavorum, Litteris Hoogeveenianis MDCCCLXXVI. Εἰς 4^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ ποίημα τοῦτο εἶναι συντεταγμένον μόνον Ἑλληνιστὶ, ἀν καὶ ἡ ἐπιγραφὴ του εἶναι Λατινιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ, καὶ σύγχειται ἐξ ὅκτὼ σελίδων. Ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ σελίδῃ ἐσημείωσεν ὁ ποιητὴς τὸ δινομά του οὗτον. — δὲ ἐν τοῖς φιλοσοφίας Σπουδαίοις ἐλάχιστος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΕΧΑΝΗΣ. Δ. 10'. Σεπτ. αψος', ἐν Λείδᾳ.

(153) — Λύνανισμοῦ Ἐπιτόμη, ἥτις περιγράφει τὰ διάφορα πάθη καὶ τὰς ἀρρώστιας, διοῦ γεννῶνται ἀπὸ τὰς ἀσελγεῖς καὶ ἀκολάστους ἡδονὰς, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν ἐπάρατον καὶ φθοροποιὸν πρᾶξιν τῆς Μαλακίας. Νῦν μὲν πρῶτον ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἴδιωματος μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλῆν διάλεκτον, τυπωθεῖσα δὲ, καὶ ἀφιερωθεῖσα τῷ ἔξοχωτάτῳ Ἀρχοντι ιατρῷ Κυρίῳ Κυρίῳ Νικολάῳ.

Σκουλιδᾶς, γαμορῶ τοῦ μακαρίτου Τεσταμούζα. Διὰ δαπάνης τοῦ τιμιωτάτου Κυρίου Κωνσταντίνου Χρησάκη, τοῦ Κρητός. αψοζ'. Ἐνετίησι, 1777. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ο Γάλλος συγγραφεὺς τοῦ ὡφελιμωτάτου πονήματος τούτου ὄνομάζεται Τισσότ, Tissot. ἀγνοῶ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλληνοῦ μεταφράστοῦ.

(154) — Συλλογὴ διαφόρων ποιηματίων ἐγκωμιαστικῶν πρὸς τὸν Ἱψηλότατον καὶ εὐσεβέστατον Αὐθέντην καὶ Ἡγεμόνα πάσοντος Οὐγγροῦλαχίας Κύριον Κύριον Ἰωάννην Ἀλέξανδρον Ἱψηλάντην, συλλεχθεῖσα μὲν παρὰ Νικολάου Βελλαρᾶ, οὗ τῇ δαπάνῃ τύποι; ἐξεδόθη ἐπιμελείᾳ δὲ καὶ διορθώσει τοῦ Ἱατροφιλοσόφου Κυρίου Θωμᾶ Μανδακάση. 1777. Ἐν Λειψίᾳ. Ηαρὰ τῷ τυπογράφῳ Βρεττούποφ· εἰς 4^{ον}.

(155) — Γραμματικὴ Ἐλληνικὴ ἀκριβεστάτη, περιέχουσα τῶν ὅκτω τοῦ λόγου μερῶν τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν σύνταξιν· ἔτι δὲ καὶ τὴν ποιητικὴν μέθοδον. Συντεθεῖσα παρ' Ἀντωνίου Κατηφόρου, τοῦ χρηματίσαντος Ἀρχιπρεσβυτέρου Ζαχύνθου. Παρ' αὐτοῦ δὲ προσφωνηθεῖσα τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ καὶ Ἐνδοξοτάτῳ Ἀρχοντὶ Κυρίῳ Κυρίῳ Νικολάῳ Καραγιάννῃ, εὐπατρίδῃ Ἰωαννίνων, καὶ τῆς τῶν ἐν ταῖς κλειναῖς Ἐνετίαις Ἐλλήνων συνάξεως ἀξιοπρεπεστάτῳ Κηδεμόνι· αψοζ'. Ἐνετίαι, 1778. Ηαρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου· εἰς 8^{ον}.

(156) — Πραγματεία περὶ παίδων ἀγωγῆς, ἦτοι Παιδαγγία, συντεθεῖσα παρὰ Ἰωσήπου, τοῦ Μοισιόδακος, καὶ τυπωθεῖσα δαπάνῃ φιλοτίμῳ τοῦ ἐντιμοτάτου καὶ χρησιμωτάτου ἐν πραγματευταῖς, Κυρίου Κυρίου Θεοδώρου Ἐμμανουὴλ Γκίκου, τοῦ ἀπὸ Μοσχόπολιν. αψοθ'. Ἐνετίησι, 1779. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, εἰς 8^{ον}.

(157) — 'Ιωσήπου τοῦ Μοισιόδακος Παραλλαγὴ τοῦ πρὸς Νικοκλέα λόγου περὶ Βασιλείας τοῦ Ἰσοκράτους, καὶ χεφάλαια πολιτικὰ, μεταπεφρασμένα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Γαλλιστί. αψοθ'. 'Ενετίησιν, 1779. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου, εἰς 8^ο.

(158) — Τραγῳδίαι τοῦ Σινιὸρ Ἀμπάτε Πέτρου Μεταστασίου, μεταφρασθεῖσαι ἐξ τῆς Ἰταλικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλῆν διάλεκτον. αψοθ'. 'Ενετίησιν, 1779. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου. Τομ. 2. εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Λί Τοχγῷδεις αὗται μετετυπώθησαν τὸ 1806 ἔτος, παρὰ Πάτρῳ Θεοδοσίου. Οἱ μεταφραστὴς δὲ εἴναι Θωμᾶς ὁ Ρόδιος.

(159) — Γραμματικὴ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης, διηρημένη εἰς δύο μέρη, ἀμέλει εἰς Ἐτυμολογικὸν καὶ Συντακτικὸν, πρὸς εὔχερεστέραν τῶν φιλοταλῶν κατάληψιν, καὶ ἥραστέραν εἰσαγωγὴν τῶν ποθούμντων μαθεῖν τὴν Ἰταλικὴν γλώσσαν. Νῦν πρῶτον ἔρανισθεῖσα καὶ εὑμεθόδως συντεθεῖσα, διὰ τῆς ἀπλῆς ἡμῶν διαλέκτου, παρὰ τοῦ Θωμᾶ Δημητρίου τοῦ Σατιστέως, οὐ καὶ τοῖς ἀναλόγωσιν ἐτυπώθη. 'Ἐν Βιέννῃ, παρὰ τῷ τυπογράφῳ Ἰωσήῳ τῷ Κουρτζέξῃ' ἐν ἔτει 1779. εἰς 8^ο.

(160) — Βιβλίον καλούμενον Γεωπονικὸν, εἰς τὸ ὄποῖον περιέχονται 'Ἐρμηνεῖαι θαυμασιώταται' πῶς νὰ κεντρώνωνται, καὶ φυτεύωνται τὰ δένδρη, καὶ ἔτερα δμοια. Καὶ ἔξοχως πῶς νὰ κυδερνᾶται πᾶς ἔνας διὰ νὰ φυλάγεται ὑγιής. 'Ἐτι δὲ καὶ ἴατρικὰ διάφορα ἀληθίστατα, συναγμένα ἀπὸ ἴατροὺς σοφωτάτους, εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν. Καὶ Μηνολόγιον διὰ δλαις ταῖς ἑορταῖς τοῦ χρόνου. Συντεθὲν παρὰ Ἀγαπίου Μοναχοῦ, τοῦ Κρητός. 'Ενετίησιν, αψοθ'. 1779. Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι, εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ πόνημα τοῦτο ἐτυπώθη κατὰ πρῶτον τὸ 1643.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΦΑΝΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ε. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΕΧΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ε. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΕΧΝΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ε. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΕΧΝΩΝ

έτος. Ήδε Αριθ. 51. Άγνοω, ἀν τὸ παροῦσα ἐκδοσίς εἶναι Β'. Μετεπωπώθη δὲ τὸ 1796 παρὰ Πάτρι τοῦ Θεοδοσίου, καὶ τὸ 1819 παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ.

(161) — Εἰσοδος φυσικῆς ἀκροάσεως κατ' Ἀριστοτέλην, συνεργυισθεῖσα ὑπὸ τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως· νῦν τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν φιλομαθῶν, ιδίοις ἀναλόγωσι τοῦ μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῆς νεας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου χυρίου Χρυσάνθου· μετὰ πάσης ἀκριβείας διορθωθεῖσα· ἐπιστασίᾳ δὲ Κυπριανοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κυπρίου. Τόμος Α'. αψθ'. Ενετίησι, 1779. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ο Β'. τόμος τοῦ βιβλίου τούτου, περιέχων τὸ περὶ γυνέσεως καὶ φθορᾶς κατ' Ἀριστοτέλην, ἐτυπώθη τὸ ἐπόμενον ἔτος 1780 παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ, δαπάνῃ τοῦ Μητροπολίτου Πάτρου Κυρίου Παναρέτου, καὶ ἐπιστασίᾳ Κυπριανοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κυπρίου.

(162) — Γνωμικὴ παλαιῶν τινῶν φιλοσόφων ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλῆν διάλεκτον μεταφρασθέντα. Ηρῶτον μὲν ἐν Τεργοδύστῳ τῇς Βλαχίας εἰς τύπον ἐκδοθέντα· νῦν δὲ μετατυπωθέντα εἰς κοινὴν ὥφελειαν τῶν φιλομαθῶν, καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθέντα, διὰ δαπάνης τοῦ χυρίου Π. Λ. αψπ. Ενετίησι, 1780, εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ τοῦ στοιχείου Π. Λ. καλύπτεται τὸ ὄνομα τοῦ ἑκδότου Παναγιώτου Λαμπανιτζίώτου.

(163) — Ἐρμηνεία εἰς τὸ τέταρτον τῆς τοῦ Θεοδώρου Γαζῆ Γραμματικῆς· καὶ ἔκθεσις κατ' ἐρωταπόχρισιν τῆς κατ' αὐτὸν Γραμματικῆς, φιλοπονηθεῖσα χάριν τῶν φιλομαθῶν παρὰ Δανιήλ Μοναχοῦ Πατρίου, τοῦ Κεισαρίως, τῆς κατὰ Πάτμου σχολῆς τῶν Γραμματικῶν διδασκάλου. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα, ἀναλόγωσι καὶ συνεργίᾳ τοῦ ἐλλογιμωτάτου ἐν Ἱεροδιακόνοις Κύρῳ Ιωάνναφ τοῦ Κρητός· αψπ'. Ενετίησι, 1780. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^{ον}.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο μετετυπώθη παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ τὸ 1804 ἔτος. Ὁ σοφὸς Βιλλοασῶν (Villoison) ἐπισκεψήσεις τὴν Πάτμου κατὰ τὴν ἐλλάδι περιήγησίν του, ἔλαβε δωρεὰν ἀπὸ τὸν Κεραμέα ἐν αντίτυπον τῆς αἱ ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου του. Γράφων δὲ πρὸς τὸν φίλον του Ἀρλέσιον (Harles) περὶ τῆς Ἑρμηνείας τῆς Γραμματικῆς τοῦ Γαζᾶ ὑπὸ Νεοφύτου ὁ Βιλλοασῶν, προσθίτει τὰ ἐξῆς. Daniel Cerameus, *Moine du Couvent de Patmos et Professeur de langue grecque dans l'espèce de gymnase de cette île, m'y a donné un autre commentaire de sa composition sur ce même Λόγον της Γραμματικῆς τοῦ Θεόδορου Γαζᾶ.*

(164) — Σταχυελογία τεχνολογικὴ καὶ ἐρωταπόκρισιν τῆς Γραμματικῆς τέχνης· ἐκδοθεῖσα παρὰ Βησσαρίωνος ἱερομονάρχου Μακρῆ, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων ἔτι δὲ καὶ τὸ περὶ δμοίων καὶ διαφόρων λέξεων τοῦ Ἀμμωνίου· νῦν μετατυπώθέντα καὶ ἐπιμελεῖς πλείστῃ διορθωθέντα.

Οἰκοδομεῖν χωρὶς θερμέθλου, πόνος ἐστὶ μάταιος·

Νόσφι δὲ γραμματικῆς ἀνεμώλιον ἐστὶ μαθῆσαι.

ἄψπ. Ἐνετῆσι, 1780. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου· εἰς 8^{ην}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ιδεὶ περὶ τῶν προτέρων ἐκδόσεων τὸν ἀριθ. 72.

(165) — Θρησκεία καὶ ἡδη τῶν Ἐδραίων, συντεθέντα μὲν μετὰ καὶ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῶν εἰς Ἰταλικὴν διάλεκτον παρὰ τοῦ κυρίου Δόκτωρος Παύλου Μεδίκων· μεταφρασθέντα δὲ εἰς τὴν ἀπλῆν ῥωμαϊκὴν γλῶσσαν πρὸς εὐαρέστησιν τῶν περιέργων φιλομαθῶν· νεωστὶ μετατυπώθέντα, καὶ μετὰ ἐπιμελείας διορθωθέντα. Ἐνετῆσι, 1780, παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολο· εἰς 8^{ην}.

(166) — Ἰωσῆπου τοῦ Μοισιόδακος Ἀπολογία. Μέρος Πρῶτον. ἄψπ. ἐν Βιέννη, 1780. Παρὰ Ἰωάννῃ Τράττνερ. εἰς 8^{ην}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἀγνοῶ, ἃν ἐξεδόθη καὶ τὸ Β'. μέρος.

(167) — Νουθεσίαι εἰς τὸν Λαὸν, εἰς διαφύλαξιν τῆς σωματικῆς ὑγείας πάνυ ὀφέλιμοι. Πρότερον μὲν συντεθέσαι